

Честность.

I.

Тѣ се надѣвали на ржцѣтъ си.

илкинитѣ родители били бѣдни, но работни. Баща ѝ кърпилѣ обуца, а майка ѝ ходила по кжщитѣ да шета — мила, прала и гладила.

Колко и да били работни, родителитѣ на Милка често оставали безѣ пари, па често и гладували съ дни. Тѣ прѣнасяли сиромашията съ търпѣние. Никога не се оплаквали, никога и никому не завиждали. Тѣ се надѣвали на ржцѣтъ си и на Бога.

II.

Милкината изненада.

Единъ зименъ день тѣ останали безѣ троха хлѣбъ и искра огнь. Врѣмето било мразовито и люто. Милка излѣзла по работа до една съсѣдка.

Като вървѣла изѣ улицата умислена и нажалена, тя се спънала о нѣщо. Погледнала — въ краката ѝ нѣщо се чернѣе. Навела се тя, повдигнала го — и що да види? Кесия съ пари.

Не може да се изкаже Милкината изненада. Тя пламнала отъ радостъ. Въ радостѣта си погледнала къмъ небето и рекла: „Боже мой, ти ни избавяшъ отъ студъ и гладъ?“

Радостна и довольна, тя се завърнала у дома да зарадва и утѣши родителитѣ си.

„Господъ се смили надъ насъ, тате!“ рече тя и подаде на баща си кесията.

— Какво е това? попита баща ѝ.